

Nyár a szigeten angol nyelvi tábor - 5.b.c

ptdemeter, 2016. augusztus 30.

Nyelvi tábor szervezésékor alapigényként merül fel a helyszín kiválasztása, mely közel lehet a Qs-é és programgazdagsága, a szálláslehetőség, az étkezés és a kikapcsolódási lehetőségek. A szentendrei-szigeti Bodor Majorban egy helyen adott valamennyi szolgáltatás, amely egy sikeres tábor szervezéséhez és lebonyolításához szükséges. Ezért ezen a nyáron ezt választottuk évfolyamunk táborunk helyszínéül. Augusztus 17-19-ig hangolódunk rá a következő tanévre.

A hely természet adottságai gyönyörűek, mely hamar elfeledtette velünk a zuhógó és Qben való indulást.

A majorban a gyermekek megismerkedhettek az állatpark sokféle teremtményével: lovakkal, szürke marhákkal, bölényekkel, disznókkal, kecskével, nyulakkal, a baromfiudvar lakóival, természetesen a majorság sok-sok kiscicaival. Utolsó napra ki-kiválasztotta kis kedvencét.

Egyik nap vacsikalandtúrán vettünk részt, ahol térkép segítségével kellett megtalálni a város nevezetességeit. Így még az eltévedés is nagyon izgalmas volt. Tájékozódásunk során vettünk részt Sajdik Ferenc állandó életműkiállításán. Váncsoltuk az ország legszebb barokk teremtényét meg a karikatúrás páratlan életművet bemutató múzeumi gyűjteményt. Sajdik meseváros, girbe-gurba házai, hársapka és piros tetős, hagymakupolas saroktoronyai felidéztek azokat a kultúrteremtési emlékeket, melyeken jókat nevetve, szórakoztatva ismerhetünk meg a várost. A képeken tetten érhető a Pom-Pom mesék világa, Gombóc Artúr kalandjai és a nagy Ho-ho-horgász vacsi adaptációja. A képekhez kapcsolódó történetek még szívesebbé, gazdagabbá tették az élményt.

A napi angol foglalkozásokon tanítottunk egyrészt felelevenítették az alsóban tanultakat, s elköszönték az ötödik osztály környezetismeret tananyagát is. A leendő Q5.b-sek nyári riportok keretében ismételték át az egyszerű múltidőt. A csek 3 napos projekt munkában storykat írtak, egy-egy képeseménnyel, melyet zárászként eladtak egymásnak.

Nagy sikere volt a pusztai olimpiának, melyben egy időutazáson vettünk részt.

A játékok megidéztek nagyszüleink gyerekkorát a pusztában, amelyek olykor fizikai erőnlétet, ügyességet, olykor leleményességet, vagy akár mindezek együttesét kívántak. Egy biztos, a közép pontban a közös élmény állt.

Emellett változatos csapatépítő játékokkal tettük még szívesebbé az ott töltött napokat. Néhány ezek közül: partizán, kacsintós, autómosó. S nem maradtak el a kedvencek sem: az esti rókavadászat és a cukores Q.

Kézműveskedtünk is: bűrkudát készítettünk, melynek hivatalos neve: mirliton. A szó szoros értelmében nem is

hangszer - bár muzsikálni lehet rajta. Ez a készség ugyanis nem a saját hangján szólal meg, hanem - erre a népi neve is utal - az általunk beledúdolt dallam hangját értesíti fel, illetve változtatja el, néha kimondottan mulatságos módon. A dallamot az oldalán levő Qovális nyílásba kell 'beleénekelni' kellő bátorsággal, hogy rendesen megszólaljon. Ez az ország szerte ismert, zöldségmégmég gyomnövényvényvénykorára megszédült, s kiszáradt állapotában nagyszerű hangszeralapanyagot, szépcsontfészécsöveket ad - pásztoraink évszázadok óta használják.

Úgy gondolom, nagyon **tartalmas 3 napot** töltöttünk utoljára együtt tanítványainkkal, ahol a csek felső osztályban öke is részt vett, könnyebbé tette az alsóból a felsőbe való átmenetet.

Scheibli Zsuzsanna táborvezető